

Als redaktiesekretaris van "L'Impartial de Gand", waarvan Jules Van den Heuvel (1) de leiding had, ontving de schrijver in 1887 een uitnodiging tot het bijwonen van de inhuldiging van het nieuwe lokaal "Vooruit" op de Vrijdagmarkt. Hier treffen we een pittige beschrijving aan van Edw. Anseele als redenaar. Hij wijst eveneens op de merkwaardige tweetaligheid van de volksmenner. Enkele spirituele bladzijden wijdt hij aan Guillaume Verspeyen, directeur en hoofdredakteur van het provinciaal dagblad "Le Bien Public" (2). Hij herinnert aan de buitengewone kwaliteiten van deze eminente penneridder. Uit de school van Verspeyen kwam een ander degelijk journalist Jan Huyghe, welke later stichter werd van "Het Nieuws van de Dag".

"Le Carnet d'un vieux Gantois" (Het dagboek van een oude Gentenaar) luidt de titel van het tweede hoofdstuk. Hij herinnert er aan, dat een klein poortje aan de Achter Sikkels toegang gaf tot een vrijmetselaarsloge.

Onder de regeringsperiode van Leopold II hebben twee Gentenaars een verdienstelijke rol gespeeld om de verfraaiing van de stad te bevorderen. Burgemeester Emile Braun en Paul de Smet de Nayer, welke achtereenvolgens minister van Financiën en Openbare Werken was.

De auteur herinnert eveneens aan het bestaan van de "Magasin litteraire et artistique". De uitgever van deze periodiek was Alfons Siffer, welke eveneens het nederlandsstalig tijdschrift "Het Belfort" uitgaf (3).

"Le rappel de Georges Rodenbach" brengt ons een krans van herinneringen over deze fijnzinnige intellektueel. Aanvankelijk was hij advokaat en pleitte dikwijls voor het Hof van Assisen. Georges Rodenbach woonachtig op de Frère Orbanlaan was een geboortgenoot van Maurice Maeterlinck. Het monument van Georges Rodenbach werd ingehuldigd op 13/7/1903 in het St. Elisabethbegijnhof.

Tenslotte wijzen we even op hoofdstuk vijf van het boek, welke enkele impressies weergeeft over Emiel Claus, een schilder met een persoonlijke tint.

Hoewel niet helemaal gewijd aan onze Gentse heemgeschiedenis zijn er verscheidene hoofdstukken welke onze belangstelling zullen wegdragen.

CL.

(1) was woonachtig in de Savaanstraat

(2) verdween in 1940

(3) het latere tijdschrift "Dietse Warande en Belfort"

* * * * *

TE HUUR.

In een vorige bijdrage (G.T., jg. 2 n° 1) hebben we reeds gezien, dat tot 1860 het leeuwenaandeel van de inkomsten van de stad Gent voortkwamen van de stedelijke rechten of octrooien geïnd aan de stadspoorten.

223.

Toch had de stad nog een aantal andere bronnen van inkomsten: een er van was het verhuren van de eigendommen van de stad. Aan de begroting van 1856 ontlene we een lijst met de verhuurde eigendommen.

1. Kelder onder het militair hospitaal	12 F
2. Huisje bij de Minnemeersbrug	90 F
3. Huisje aan de Coupure	45 F
4. Huis genaamd De Nieuwe Vismarkt op het Veerleplein	900 F
5. Kelder onder het Stadhuis Botermarkt	365 F
6. Huisje in het St. Gillisstraatje	26 F
7. Benedenverdieping van de Lakenhalle	590 F
8. Kelders van het Groot Vleeshuis	319 F
9. Penshuisjes Groentenmarkt	1452 F
10. Huis op de Graslei, achteruit van het Pak- huis en bureau met zicht op de achteruit ver- huurd aan de messagerie Van Gendt	1500 F
11. Kamer palend aan de achteruit van het Pak- huis en deel makend van het huis van de magazijn- bewaker, verhuurd aan de Messagerie van Gendt	50 F
12. Watermolen, Brabantdam; in gemeenschap uit- gebaat door de stad en de pachter D'Hooghe	4350 F
13. Volmolen, Volmolenplaats (bij de Pasbrug)	2210 F
14. Kelder van de Grote Conciergerie, Stadhuis- steeg	105,82 F
15. Huis genaamd Tolhuis aan de Tolhuisbrug	150 F
16. Huis aan de Dampoort (vroeger gebruikt voor het ontvangen van de stadsrechten)	240 F
17. Huis op de hoek van de Schouwburgstraat	1500 F
18. Huis naast voornoemd in de Schouwburg- straat	1000 F
19. Huishuur van de Kapucijnenkerk, thans pro- testantse tempel	423,28 F
20. Kelder onder het Rabot	80 F
21. Huis aan de Madoubrug (Walpoortbrug)	216 F
22. Ovale zaal en foyer van de schouwburg ver- huurd aan de Maatschappij der Redouten	850 F
23. Zes kelders onder het Justitiepaleis	750 F

Totaal 17 224,10 F

De stad bezat nog enkele gebouwen, die kosteloos ter beschikking werden gesteld van het leger (o.a. een deel van het St. Agnetaklooster voor de militaire bakkerij).

Nog zes posten van deze lijst komen voor in de huidige begrotingen van de stad Gent. Welke posten zouden dit wel zijn? In de begroting van 1856 vinden we nog andere inkomsten: de marktrechten, het verhuren van het visrecht en het verpachten van het maairecht op de stadswallen. In een volgende bijdrage meer hierover.

M. STEELS

N.B.

De posten 4,7,9,17,18 en 19 komen nog voor in de begroting 1973.

* * * * *

MAST EN DANNEELS NOG NIET VAN DE BAAN.

Ons medelid, Dr. Marcel Deruelle, die even bekend is als kunst schilder, historicus en literator (ik denk aan zijn onlangs verschenen verhalenbundel "Elk zijn Pijp") was zo vriendelijk mij mee te delen dat hij over het Mast en Danneels-geval een document bezit dat mij stellig niet moet bekend zijn.

Of hij de nagel op de kop sloeg !

Hij deed meer evenwel. En beter. Hij stuurde mij namelijk (ongevraagd) het ding in kwestie op, zijn bericht besluitend met de volzin: ik hoop dat het u zal interesseren.

Omdat het document niet alleen mijn belangstelling maar ongetwijfeld ook die van menig lezer moet wekken, meen ik er goed aan te doen er een bladzijde proza aan te wijden.

Het betreft een door Paul Kenis geschreven verhaal dat in 1931 als feuilleton in het blad Vooruit verscheen. Titel: Mast en Danneels. Het eerste nummer op zondag 8 februari, het laatste (43ste) op zondag 22 maart.

Het verhaal kan bezwaarlijk een historische roman genoemd worden, dus geen werk in de aard van zijn "Uit het Dagboek van Lieven de Myttenaere"; evenmin een waarachtig volksboek als zijn "De wonderbare Avonturen van Cies Slameur, Gentsch Koetsier en Soldaat".

Integendeel vergenoegde de auteur zich in het Stadsarchief bewaarde omstandige verslagen van het proces in modern Nederlands te vertalen. Zo getrouw mogelijk, iets waarin hij blijkbaar volkomen geslaagd is.

Doch het is zozeer de vertelling niet die Kenis' feuilleton zo uitermate belangwekkend maakt, maar de manier waarop hij zijn verhaal geïllustreerd heeft.

Die illustratie is van drieërlei aard. Primo zijn daar de foto's van authentieke documenten, o.a. van een D'Office, het signalement van Mast gevend; van fragmenten van processen-verbaal waarvan één met de handtekening van Mast.

Secundo worden we vergast op een resem gezichten op straten, pleinen en gebouwen zoals onze triestige helden deze zullen